

sagn om tilskud til kommuner til dækning af visse udgifter, der måtte følge af de pågældende kommuners erhvervelse og byggeomdning af jord.

Stk. 2. Tilsagn om tilskud efter nærværende kapitel kan kun meddeles kommuner, som ifølge en godkendt byudviklingsplan forudsættes inden for planens gyldighedsperiode at skulle modtage en væsentlig befolkningstilvækst. Tilsagnet må angå bestemt angivne arealer, der er egnet til den samlet byggeomdning og udstykning.

Stk. 3. Tilskuddet ydes til dækning af forrentningen af de udgifter ved arealets erhvervelse og byggeomdning, der ikke er dækket ved indvundne salgssummer. Tilskud kan alene ydes med hensyn til udgifter, der påløber efter 5 års dagen for tilsagnets

meddelelse, og det vil være at beregne på grundlag af en i tilsagnet fastsat rentesats

Kapitel III.

Andre bestemmelser.

§ 12. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om kommunernes forkøbsret og om finansieringsbistand i henhold til nærværende lov.

§ 13. Loven træder i kraft den 1. oktober 1963.

Stk. 2. Bestemmelserne i lovens kapitel I kommer til anvendelse på alle dokumenter, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden.

§ 14. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Fremskaffelse af jord til bebyggelsesformål har ikke mindst i de seneste årtier været en betydningsfuld side af den kommunale virksomhed både for købstæder og for sognekommuner med bymæssig udvikling.

De samfundsmæssige fordele ved en kommunal aktiv deltagelse i tilvejebringelsen af byggegrunde er betydelige. Det er i stigende grad blevet almindeligt, at grundkøbere, ikke mindst industriforetagender, henvender sig til kommunalbestyrelserne med forespørgsel om det forhåndenværende udbud af byggegrunde.

På denne baggrund har man ment at burde styrke kommunernes anstrengelser for at øge udbuddet af byggegrunde, og det er derfor foreslået at tillægge købstadkommuner og sognekommuner en forkøbsret til faste ejendomme, der bringes i handel inden for kommunens område, samt at yde kommuner, der står over for en stærk befolkningsmæssig udvikling, en vis sikkerhed for, at de ikke lider tab på grund af foranstaltninger, der tilsigter at øge udbuddet af byggeomdnet jord.

Kapitel I.

Forkøbsret.

Ved det samtidig med nærværende lovforslag fremsatte forslag til ændring af statshusmandsloven tillægges der staten en almindelig forkøbsret til fast ejendom. Man har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt, at en forkøbsret for det offentlige inden

for de områder, hvor der erfaringsmæssigt foretages betydelige kommunale jordopkøb, placeres hos kommunerne.

Ad § 1. Den geografiske afgrænsning af de områder, inden for hvilke det er hensigtsmæssigt at tillægge kommuner forkøbsret, findes i første række at måtte knyttes til en godkendt byudviklingsplans inder- og mellemzoner. Inden for disse områder er det i det fremsatte forslag til ændring af statshusmandsloven bestemt, at statens forkøbsret ikke kan gøres gældende. Disse områder er netop klart bestemt til bymæssig udvikling, således at en umiddelbar kommunal forkøbsret er naturlig. I praksis vil pålæggelsen af kommunal forkøbsret dog virke som et meget begrænset indgreb i forhold til ejerne, idet det mange steder er den normale praksis, at ejere, der ønsker at afhænde deres ejendomme, i første række henvender sig med salgstilbud til kommunen, fordi denne som oftest er i stand til at yde en kontant udbetaling, der ligger ud over, hvad private købere kan præstere.

Ad § 2. Uden for de i § 1 omhandlede områder har man ikke ment at burde tillægge kommunerne en almindelig forkøbsret, men alene at tillægge kommunerne adgang til, hvor en særlig interesse i ejendomserhvervelser er til stede, at sikre sig en tinglyst forkøbsret til enkelte ejendomme med den virkning, at en staten tilkommende forkøbsret ikke kan gøres gældende. Bestemmelser om pålæggelse